

Tuhannen taalan lento

Aina kun radio-ohjattava helikopteri rysähtää maahan, luvassa on vähintään muutaman satasen lasku. Se kuuluu harrastukseen.

Maija Muhonen

– **MJUK** och sjön, pajalalainen **Markus Raatinie-mi** virnistää ja silittelee uuden radio-ohjattavan helikopterinsa koppaa.

Osat on juuri kuorittu esille laatikosta. Kavereita naurattaa.

– Tuolta näyttää 6-vuotias jouluaattona, tamperelainen **Tero Salminen** heittää.

Aavahelukan kentällä on alkamassa Suomen ja todennäköisesti Ruotsinkin pohjoisin RC-lennokkiharrastajien tapaaminen.

Tapaamisen pienin kopteri inisee nenän korkeudella ja vilahtaa lähemmäs kattoon.

– Kun meillä on kopteristien pikkujoulut, niin kymmmenen näitä voi lentää saunassa yhtä aikaa, Salminen sanoo.

Aavahelukan lentokenttä on sopivan syrjässä tapaamiselle, sillä kopterit ovat oikeastaan melko vaarallisia. Koneet nimittäin rysähtävät alas, ennenmin tai myöhemmin.

– Vaikka on taitava kuski ja osaa vääntää tikkua oikeaan suuntaan, voi tulla mekaaninen vika, Raatinie sanoo.

Koneen ohjaaminenkin on simppeleä niin kauan, kun se lentää suoraan eteenpäin, eli hyvin pienen hetken. Kun kopteri kääntyy ilmavirroissa ylösalaisin tai lentää taaksepäin, täytyy ohjaajan osata kääntää päänsään suuntimat lennosta. Sen vuoksi harrastus aloitetaan useimmiten simulaattorilla.

– Kyllä mulla oli varmaan 25–30 simulaattorituntia ennen kuin ilmaan uskalsin lähteä, kolari-lainen **Jani Kallo** kertoo.

Kopteri ja ohjain tarkistetaan ennen jokaista lentoa. ”Viisisataset”, joiden lapojen yhteispituus on metri, saavat odotella tällä kertaa maassa. Tuuli on niille liian navakka.

– Mulla oli kans tuomoinen iso, mutta lähetin sen tänään postissa pois. Tuossa kylällä ei kuitenkaan ole tilaa lennättää, Kallo kertoo.

Pienemmissä kolmesataakasikymppisissä, jol-

Tero Salminen nostaa koneensa koelennolle navakasta tuulesta huolimatta. Pienemmillä koneilla ei ollut asiaa ilmaan perjantain kovassa tuulessa.

laisen Kallokin omistaa, on enemmän ketteryyttä ja paremmat lento-ominaisuudet. Niitä käytetään kikkailuun ja tempulentamiseen.

Salmisen kopteri nousee ilmaan. Se kestää navakan tuulen, mutta kovin pitkää lentoa ei ole luvassa.

Seitsemänkiloisessa Mikado Logo Xtremessä on viritettynä 21 kilowattia tehoja, siis 28:n hevosvoiman moottori. Kun teho suhteutetaan kiloihin, moottori on kolme kertaa

ärhäkämpä kuin formula-autossa.

– Kokonaishinta lentokunnossa on aika lailla semmoiset 3000 euroa. Nää lavat hajoaa käytännössä joka kerta, ja ne on 200 euroa, Salminen sanoo.

Ohjain, joka kertoo tietoja miellyttävällä äänellä ja soittaa tarvittaessa musiikkia, on sekin 1600 euron paketti.

– Tuo on sitä hifistelypornoa, Raatinie virnistää.

Viime vuonna Salmi-

sen kopteri pysyi ilmassa puoli minuuttia. Sitten rysähti.

– Eihän harrastukseen menevää rahaa lasketa. Toinen harrastaa jenkki-autoja, toinen kerää linnunmunia, kolmas metsästää hirviä syksyllä, Salminen sanoo.

Tällä kertaa kopteri laskeutuu sulavasti, ja harrastajat palaavat sisätiloihin – ainakin hetkeksi.

– Kyllä pitäisi vielä joku lento tehdä, seitsemänsataset ilmaan, Raatinie pohtii. ♦

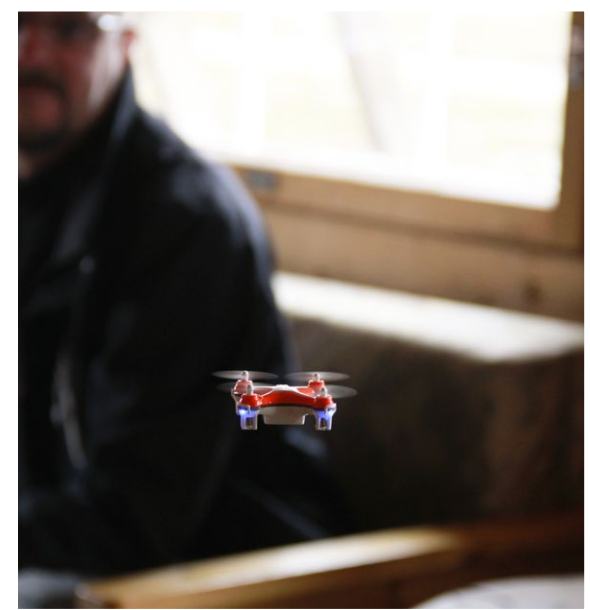

Tältä näyttää onnellinen uuden kopterin omistaja, pajalalainen Markus Raatinie. Koneen kokoaminen osista kestää viikonlopun.

Jokkmokkilainen Jan-Erik Andrein, pajalalainen Markus Raatinie, tamperelainen Tero Salminen ja kolari-lainen Jani Kallo olivat ensimmäisinä paikalla kopteritapaamisessa. Rivissä koneita 800-malleista pikkuihin 380-malleihin asti. RC-harrastajat tapasivat Ylläksellä toista kertaa.

Salmisen konetta on tuunattu vähän sieltä sun täältä. ”Pojat vähän innostui”-mallin Mikadon moottorissa on varsin ärhävästi tehoja. Jani Kallo tutkii.

Tätä pikkukonetta voi kutsua myös naistennaurattajaksi, sen verran usein se saa hymyn naisten huulille.